

На Волині діти відпочивали у пришкольніх таборах

Цього літа в 638 закладах на території області оздоровилися та відпочили 55,4 тисячі волинських дітей. Це майже 46% загальної кількості осіб віком 7-16 років. Про це повідомили в головному управлінні статистики. Більшість дітей (88%) були в пришкольніх таборах із денним перебуванням. У 12 позамиських таборах оздоровилися та набралися сил 4,9 тисячі волинських дітей, двоє з кожних п'яти — на території Шацького району.

Кращим боксером року став Олександр Усик

Визначилися переможці найпрестижнішої церемонії нагородження найкращих боксерів, яку щорічно проводить Міжнародна асоціація аматорського боксу (AIBA). У номінації «Найкращий боксер елітного чоловічого дивізіону-2012» (незалежно від вагової категорії) перемогу здобув українець Олександр Усик (вага — 91 кг). Харизматичний боксер із Сімферополя вразив увесь спортивний світ своїми яскравими перемогами на Олімпіаді в Лондоні.

Легкоатлет Віталій ШАФАР: Марафон уперше пробіг лише після шести років тренувань

Цьогоріч на Олімпіаді було шестеро волинян. Один із них — легкоатлет Віталій Шафар. Хоча лондонське «золото» спортсмену не далось, із таких потужних змагань зміг винести чимало корисного. Віталій погодився розповісти «Відомостям» про свій шлях до великого спорту, про скандали у Федерації легкої атлетики України та про те, як у США марафонську дистанцію долають навіть у скафандрі.

Ще з дитинства Віталія тягнуло до спорту. Пригадує, як у молодших класах із завзяттям готувався до дитячих змагань «Веселі старты». Потому захопився спортивним туризмом і орієнтуванням.

— Цим я цікавився до закінчення школи, навіть виконав норматив кандидата у майстри спорту, — розповідає Віталій. — Якоюсь виконав і майстра спорту, та чомусь не надали, хоча надіявся завдяки цьому потрапити в вуз без екзаменів. Довелось вступати, як усі. Тож, будучи двадцятим у списку, заледве пройшов на державну форму факультету фізичного виховання Волинського державного університету ім. Лесі Українки (нині — Східноєвропейський університет ім. Лесі Українки. — Ред.). Там, щоб підтягнутися зі спортивного орієнтування, вирішив зайнятися легкою атлетикою. Мені пощастило потрапити до тренера Володимира Рудюка. Він мене втягнув у цей спорт, і уже за рік я став чемпіоном України.

Бігати Віталій починає із відносно коротких відстаней — 800 і 1500 метрів, згодом переїшов на п'ять і 10 кілометрів, а от марафон уперше пробіг лише після шести років сумлінних тренувань.

— Це трапилося у 2006 році в Гамбурзі, — пригадує спортсмен. — Тоді я спеціально не готувався до марафону. Це не були якісь офіційні змагання, а пробіг, яких у розвинених країнах проводять чимало. Того

ж року я вирішив іще раз спробувати себе у марафоні. Це було вже у Варшаві. Випадків, коли перемогу вириваєш із останніх сил, траплялося чимало, але той запам'ятовувався особливо. Тоді я біг другим, а зовсім поруч — кілька камерунців. Та мій менеджер підказав відпустити їх, а через п'ять кілометрів я їх догнав і перегнав, фінішувавши першим. Тоді виконав норматив майстра спорту міжнародного класу. Це довело те, що такі довгі дистанції потрібно бігати грамотно, знати, коли випустити суперника вперед, а коли зробити прискорення. В марафоні останні 10-15 метрів мають велике значення.

42 кілометри 195 метрів — як можна пробігти таку відстань, важко уявити. А ще важче — якими мають бути тренування, щоб під час змагань почуватися впевнено. Віталій Шафар розповів, що він пробігає щодня від 20 до 40 кілометрів. Тренується вранці та ввечері. Через те, що стадіон у Луцьку не пристосований для легкоатлетів, а у парку доріжки зруйновані, доводиться бігати замиськими дорогами. Якщо є можливість, бігун намагається виїхати на тренувальні збори за кордон, що, правда, робить це за власні кошти.

— Спортсмени вимушені заробляти на себе, беручи участь у комерційних змаганнях. У різних європейських країнах такі відбуваються з хорошим призовим фондом. Виграні гроші переважно вкладують у свій розвиток, оскільки того фінансування, що є нині, не вистачає навіть на спортивну форму, не кажучи вже про збори та харчування, — резюмує Віталій.

До слова, Федерація легкої атлетики України стала об'єктом кількох скандалів перед самісінькою Олімпіадою. Усім відома ситуація зі спортсменами, які скаржилися на значне недофінансування. Та один скандал торкнувся і нашого земляка. Колега по команді звинувачував його у ку-

півлі прохідного місця на Олімпійських ігри.

— Нещодавно я дізнався, що заплатив вісім тисяч доларів за путівку на Олімпіаду, — іронізує Віталій. — Звісно, неприємно від колег-спортсменів чути такі речі. Всілякі неприємності, що останнім часом творяться у федерації, пов'язані з великими грошима, які не надходять за призначенням. Недаремно ж зараз двадцять спортсменів зібранося та висловило недовіру до всієї федерації.

Попри це, Віталій каже, що така прикрийсть не завадила йому на змаганнях. Хоча він і пробіг не з найкращим результатом. До слова, більшість марафонців у Лондоні пробігли гірше, як на відборі в своїх країнах. Головне, що вдалося винести з Олімпіади, — це досвід і здійснення заповітного бажання.

Зараз спортсмен відновлюється після змагань, чекає зарахувань у національну збірну. Прагнучим досягти результатів, аби брати участь у наступній Олімпіаді.

— У світі багато людей бігає задля того, щоб довести собі, що вони можуть це зробити. Там є дві побіжки. Скажімо, в тій же Польщі щовхідного відбувається кілька масових пробігів по всій країні. Так вони популяризують спорт, показують людям, що кожен може стати спортсменом, хай і не професійним. От мої друзі-туристи, не бігаючи більше 10 кілометрів, двічі на рік їздять на марафон. Вони можуть зупинитися під час бігу, їсти банани чи робити масаж, головне — добігти до фінішу.

Як з'ясувалося, під час таких марафонів можна хоч пішки йти — аби вкласти у відведений ліміт. Задля видовищності люди під час пробігів часто вигадують різні цікавинки.

— Одного разу в Нью-Йорку чоловік долав дистанцію в скафандрі. Буває, їздять на роликах чи ще щось вигадують, — каже Віталій.

Ольга УРИНА

Через Рожищенський район прокладуть три туристичні маршрути

Про це на прес-конференції повідомила керівниця проекту Асоціації підтримки та розвитку ОСББ та ОСН «Через спільні інтереси та спільні дії до об'єднання громад» Ірина Гайдучик. Зокрема, планується розробити і запустити фіто-маршрут, релігійний і культурно-дозвільний маршрути. Вони пролягатимуть через чотири села Рожищенського району: Переспу, Любче, Козин і Рудку-Козинську.

— Розвиток туризму — це один із напрямів, який може допомогти сільським громадам покращити своє соціальне та економічне становище, — каже Ірина Гайдучик. — Усі ресурси для того, щоб створити хороші туристичні маршрути, громади зазначених сіл мають. Передусім — дуже вигідне географічне розташування, оскільки через зазначені села пролягає траса Ковель — Луцьк,

якою їздять не лише наші співвітчизники, а й гості з сусідніх країн, наприклад, Польщі та Німеччини, тому можна розраховувати й на появу іноземних туристів.

Приваблювати туристів хочуть, залучивши увесь потенціал місцевих громад. Так, тут живе шістнадцять народних умільців, які займаються різного роду промислами (плетіння з лози, писанкарство, художній розпис глиняних виробів, вишивка, вироби з бісеру, вишивка ікон, килимів, різьблення по дереву), є православні храми, а також розміщені пам'ятки архітектури 18 століття та пам'ятки археології 11-13 століть.

На думку реалізаторів проекту, якщо виробити правильний механізм, то можна всі ці надбання краю перетворити у хороші джерела для отримання прибутку.

У музеї-скансені в Рокинях встановили пам'ятник козаку Мамаю

вий образ українця: про нього ні казок, ні пісень не складено, а всі його знають. Козак сидить біля дуба — символу могутності, з бандурою — символом культури, з люлькою — символом гордості, поруч басує кінь — символ волі, а збоку висить шабля — символ війства. Він передусім чоловік мирний, заглиблений у свої думи, грає на бандурі. Але якщо його зачепити — дасть бій».

Робота над пам'ятником забрала у скульптора Володимира Шолудька трохи більше року. Скульптуру зробили з каменя, який довгий час лежав у Рокинях. «У мене був камінь, який лежав на промбазі... Моноліт, два на два метри. Я показав його скульптору Шолудьку. Він каже: отут мені відпиляйте — і зробимо з нього композицію: козак на фоні коня», — пригадав Середюк.

Пам'ятник дуже гармонійно вписався у краєвид рокинівського дендропарку, де розміщені «Козацький зимівник» і музей-скансен, вважає скульптор Шолудько. Урочисту стрічку з нагоди відкриття пам'ятника розрізали по-козацьки — Олександр Середюк перерубав її шаблею.

Серед 15 красунь-студенток волинянка стала першою віце-леді України

Водесі відбувся довгоочікуваний фінал загальнонаціонального конкурсу краси «Перша Леді» за 2011-2012 роки. Цьогорічні учасниці — конкурсантки півфіналу 2011-го та 2012 років, а також спеціально відібрані красуні. У конкурсі взяло участь 15 студенток, зокрема дві учасниці з Волині — Юлія Ковальчук зі СХУ ім. Лесі Українки та Катерина Твердохліб із Луцького національного технічного університету.

В Одесі на учасниць конкурсу чекали унікальні вечірні сукні, купальні костюми, професійні візажисти, стилісти, перукарі, безліч фотоспалахів, відеокамер, переповнений зал. Членами журі були дизайнери, журналісти та підприємці.

Після чотирьох виходів і захисту соціального проекту журі оголосило своє рішення. «Першою леді-моделью» назвали Марію Гой із Львівської області. Призові місця розподілили так: другою віце-леді України стала Олена Пінчук із Маріуполя, першою віце-леді — волинянка Юлія Ковальчук, а найгарнішою студенткою обрали Світлану Лосеву, яка представляла

Одеський національний медичний університет.

Дівчата отримали спеціальні подарунки від партнерів дійства. Зокрема, Катерина Твердохліб із Волині здобула можливість зробити професійну фотосесію. А перша та друга віце-леді одержали унікальні дзигари від годинникового заводу «Київська Русь».

У Луцьку 50 художників дві години малювали на тему УПА і козацтва

Знагоди Дня художника 14 жовтня у Луцьку відбувся мистецький експрес-плєнер «І дух, і воля України», присвячений 70-річчю створення УПА та Дню українського козацтва. Мистецький захід відвідало півсотні учасників, серед яких — луцькі школярі, учні художньої школи, студенти Волинського державного училища культури і мистецтва імені І. Стравінського.

Після тривалих дискусій члени журі визначили переможців експрес-плєнеру. Перше місце розділили Єва Бабій і Марія Пастернак, друге — Максим Карпук і Роман Бочкай, третє місце присуджено

Лізі Супрун і Тетяні Гузюк. Усі вони отримали дипломи плєнеру та спеціальні призи.

Спеціальну нагороду від міського голови — сертифікат мистецької крамниці на 300 гривень — отримала Дарина Мельник. Глядачі віддали перевагу роботі Дарини Поліщук, яка одержала приз глядацьких симпатій — мольберт.

Усі учасники плєнеру отримали сувеніри: фарби, пензлі, папір для малювання тощо.

Виставка робіт учасників експрес-плєнеру експонуватиметься впродовж тижня у приміщенні Палацу культури міста Луцька.

